

SLOVENSKI GOSPODAR

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO
Z PRILOGO „KMEČKO DELO“

Uredništvo in upravnništvo: Maribor, Koroška cesta 5
Telefon 21-13

Izhaja vsako sredo
Cene: Letno 38 din, polletno 20 din,
četrtletno 11 din; inozemstvo 76 din
Poštno-čepovni račun številka 10.603
Reklamacije niso poštnine proste

Cene inseratom: Cela stran
3000 din, pol strani 1500 din, četrt
strani 750 din, osminka strani 400 din
— Mali oglasi posamezna beseda za
naročnika 1 din, za nenaročnika 2 din

Vojni uspehi in neuspehi Libija v angleških rokah

Bengazi se predal Angležem

Naš list je poročal, da so se lotili Angleži pohoda na libijsko glavno mesto Bengazi po obalni cesti in po karavanski poti skozi Mekeli (na zemljevidu El-Mechilli).

Po padcu Tobruka so se angleške čete delile. En del je prodiral ob obali in zavzel Derno in Cireno, drugi, sestavljen iz tankovskih in oklopnih oddelkov, pa je prodiral od Tobruka preko puščave čez Mekeli naravnost proti Bengaziju. Krajevne razmere so bile na tej poti izredno težavne. Oklopne divizije so se mogle posluževati le slabe karavanske ceste. Radijskih oddajnih postaj se niso posluževale, da bi sovražniku ne izdale svojega položaja. Ko so se te čete 6. februarja pojavile na morski obali južno od Bengazija, je bilo to za Italijane največje presenečenje. To prodiranje je bilo izvršeno tako spretno, da je južna kolona prispela pred Bengazi istočasno s severno kolono, ki je obkolila mesto s severne in vzhodne strani, tako da so bile klesče sklenjene. Vse zajete čete so se udale zmagoviti angleški armadi. Med ujetimi oficirji je več generalov, med njimi en poveljnik armije, en poveljnik armadnega zbora, 1 divizijski in še 5 drugih generalov. Vojni plen, sestojč iz vojnih potrebščin vseh vrst, je ogromen.

Po zasedbi Bengazija so prispale angleške čete do zaliva Velike Sirte, motorizirani oddelki pa prodirajo proti mejni italijanske druge severnoafriške kolonije — Tripolitaniji.

Angleži prodirajo dalje

Angleške čete so zavzele 9. februarja mestece El Agheila, ki leži 300 km dalje od Bengazija na poti proti Tripolisu ter je zadnji važnejši kraj pred začetkom puščave Sirte.

Vажnost Bengazija

Bengazi je glavno mesto Libije in drugo največje mesto italijanskega kolonialnega

cesarstva in izhodišče najvažnejših cest ter železnice v Libiji. Bengazi ima 2 letališči, ki predstavljata najboljše letalsko oporišče v severni Afriki. Obe letališči bosti služili sedaj kot oporišče angleškega letalstva, s čimer se je razdalja do Sicilije in sploh Italije zmanjšala za angleško letalstvo za več sto kilometrov. Angleška mornarica je dobila z zavzetjem Bengazija poleg otočja Malte drugo najvažnejše pomorsko oporišče na Sredozemskem morju. Luka v Bengaziju je najmodernejše urejena ter se je lahko poslužuje tudi večje vojne ladje. Uporabna je ob vsakem vremenu, vrhu tega pa razpolaga z vsemi modernimi napravami za naglo iztovarjanje in natovarjanje.

Trojno bojišče v vzhodni Afriki

Prodiranje v Eritreji

Naše zadnje poročilo o prodiranju Angležev v italijansko najstarejšo vzhodnoafriško kolonijo Eritrejo smo zaključili s presekanjem ceste med mestoma Agordat in Barentu ter z zavzetjem teh važnih postojank po Angležih. Mesto Agordat leži 160 km daleč od angleškega Sudana, Barentu pa 140 km. Angleški cilj pri tej ofenzivi je zavzetje glavnega mesta Eritreje Asmare in pristanišča Masave ob Rdečem morju. Mesta Agordat, Keren, Asmara in Masava ležijo ob železnici in cesti, ki vodita skozi divje soteske, obe prometni žili sta vsekani v do 3000 m visoko ter golo gorovje. Po tej poti se je umaknila ena divizija broječa italijanska posadka iz Agordata. Angleži so ji za petami v okolici mesta Keren, katerega oblegajo.

Italijanska posadka iz mesta Barentu, katero cenijo na 10.000 mož, se umika po zelo težavni gorski poti, ki se steka pred Asmaro v široko avtomobilsko cesto, katero so zgradili Italijani zadnja leta po osvojitvi Abesinije iz Asmare v abesinsko prestolnico Addis Abebo. Zasedovanje teh Italijanov bo za Angleže zelo težavno.

Abesinija

Prvi vdor v Abesinijo je bil izvršen od angleških čet in abesinskih četnikov iz angleško-sudanske postojanke Galabat. Ta ofenziva je že posrečeno napredovala mimo Meteme 110 km daleč proti abesinskemu mestu Gondar. Na tem področju so angleške čete povsod v tesnem stiku in sodelovanju z abesinskimi četaši, ki so na delu po vsej ogromni pokrajini krog velikega Tana jezera, iz katerega priteka Modri Nil, ki se združi pri sudanskem mestu Hartum z Belim Nilom v egiptski veletok Nil.

Drugi prodor na abesinsko ozemlje izvajajo Angleži s podporo abesinskih četnikov ob toku Modrega Nila v pokrajino Godžam.

Tretje angleško prodiranje v Abesinijo poteka iz angleške kolonije Kenija. Tukaj so

Dosedanja bilanca bojev med Angleži in Italijani v severni Afriki

Od začetka angleške ofenzive v severni Afriki 9. decembra 1940 do zasedbe Bengazija so prevalele angleške čete v 60 dneh 800 km po ozemlju, ki ne nudi ne hrane in ne vode ter divjajo po njem peščeni viharji.

V tem času so izvojevale sedem bitk in zavzele sedem najmočnejših sovražnih postojank in utrdb, ne upoštevajoč celo vrsto manjših utrjenih postojank. Zajele so brez posadke v Bengaziju nad 110.000 ujetnikov, med temi 13 generalov in nad 5000 oficirjev ter enega admirala. Silne množine vojnih potrebščin milijardne vrednosti predstavljajo vojni plen. Pri vsem tem pa znašajo angleške izgube manj kakor 2000 mož.

Angleži že do 200 km globoko in napredujejo brez prave fronte od vodnjaka do vodnjaka. Pri tretji ofenzivi so na delu skozi puščavsko ozemlje motorizirane patrolje in izvidniške skupine na kamelah.

Ogrožanje italijanske Somalije

V italijansko Somalijo so na zmagovitem pohodu južnoafriške čete iz angleške Kenije. Borbe se razvijajo že nad 100 km globoko v italijanski Somaliji v pokrajini Džuba, katero so izročili Angleži Italiji prostovoljno 1. 1927. V tem rodovitnem ozemlju pa boji doslej niso zavzeli večjega obsega, ker so italijanske posadke na hitrem umiku.

Hudi boji v Albaniji

Cilji italijanske ofenzive

Kakor znano, je bil pred nedavnim postavljen na čelo italijanskih vojaških sil v Albaniji že kot tretji general Ugo Cavallero, ki je tudi načelnik italijanskega generalnega štaba. V 12 močnih napadalnih sunkih je hotel vedno s svežimi v boj poslanimi četami streti grški odpor in prebiti fronto na osrednjem odseku. Cilj te protiofenzive je bil: prisiliti Grke s premočjo k umiku, s čimer bi bila rešena neposredne nevarnosti Valona in Berat.

Grki v napadu

Neuspeh italijanske ofenzive je omogočil Grkom, da so sami prešli v napad in so zavzeli zelo važne utrjene gorske postojanke, ki silijo Italijane k umiku.

Položaj mesta Tepelini, ki je glavno oporišče druge italijanske obrambne črte v Albaniji, je bil 6. februarja tolikanj ogrožen, da so ga Italijani izpraznili ter zažgali.

Padec Tepelenija bi pomenil po mnenju vojaških strokovnjakov konec Cavallerove ofenzive ter umik Italijanov iz druge obrambne črte na tretjo, a prej bi skušali še braniti Berat in Valona.

